

Ordføreren (Schlegel): Til § 22 er der, som de Herrere ville se, stillet nogle Ændringsforslag af Krigsministeren, som Udvalget har tiltraadt. Det dreier sig i det Hele taget om forholdsvis smaa Summer. Under det ene Ændringsforslag er der dog en større Bevilling til Udgifter til det militære Gendamerikorps. I Henhold til tidligere Udtalelser er Flertallet i Udvalget naturligvis enigt i, at en Bevilling hertil maa gives. Men vi have stillet et Underændringsforslag om, at Beløbet nedsættes med omtrent 49,000 Kr., idet det for Udvalget er bleven uoplyst, at i Diebliffet ere Udgifterne til Gendamerikorpslet ikke større, og man har ikke fundet det rigtigt at bevilge Mere, end der bruges under de nuværende Forhold. Vi tillade os altsaa at anbefale at dette Ændringsforslag eller Underændringsforslag vedtages. — Hvad angaar § 26 er der stillet en Del Ændringsforslag, som jo have en videregaende Betydning. Det dreier sig dels om Anstafvelse af Positionsskizts 1,330,000 Kr., til hurtigskydende Kanoner 170,000 Kr. til Munderings-sager 147,000 Kr. Udvalgets Flertal har allerede i Begyndelsen af Betænkningen udtalt, at vi finde, at disse Bevillinger, som anses for nødvendige for Danmarks Forsvar, skulle ydes, og jeg skal ikke paa dette Punkt forbyde mig i den nærmere Begrundelse, som den ærede Krigsminister maaske vil komme med. Et Mindretal af Udvalget har foreslaaet, at en Post paa 18,000 Kr. og en anden paa 180,000 Kr. skulde udgaa. Det vil dette Mindretal formentlig nærmere begrunde, Flertallet har ikke sluttet sig dertil.

Th. Nielsen: Ja, det er jo meget betydelige Beløb, disse Ændringer angaa, og de kunne siges at være meget indgribende. Ikke desto mindre skal jeg ikke komme ind paa de enkelte Ændringer, men derimod mere i sin Almindelighed angive det Synspunkt, hvorfor Mindretallet ikke har kunnet tiltræde Ændringsforslagene om disse Beløb. Jeg kunde ønske, at vi fik en alvorlig finantstiel Underøgelse af, hvilke Byggeføretagende der i det Hele forestaa i de nærmeste Aar, og hvor paatrængende nødvendige de ere. Som det høie Thing vil vide, forestaar der i jaa Henseende meget betydelige Udgifter: Jeg behøver jo blot at henvise til Christiansborg Slot, Rigsdagsbygningen, Museer, Hospitaller o. s. v. Jeg kunde ligeledes ønske, at det blev underøgt, hvilke paatrængende finantstielle Reformere eller Reformere, som fordre betydelige Udgifter for Statskassen, der i de nærmeste Tider forestaa. Naar man havde et Overblik over det og omtrent vidste, hvormegit der vilde gaa dertil, tror

jeg, at man vilde komme til den Erkjendelse, at den Smule Kassebeholdning, vi have, egentlig vil komme til at forsvinde som Dug for Solen. Man vilde da ogsaa bedre kunne danne sig en begrundet og sikker Mening om, hvormegit Landet i det Hele taget finantstiel kan overkomme at give til Forsvarsvæsenet uden at gaa til Grunde eller uden i hvert Fald at gaa stærkt tilbage. Thi jeg er ganske vist ikke af den Mening, at et lille Land ikke skal gjøre, hvad det kan for sin Bestaaen, ikke skal sørge for at holde Orden indad til og gjøre det Bedste det kan, udad til for at forsvare sig. Men jeg er derimod bestemt af den Mening — det skal jeg atter og atter vende tilbage til — at det ikke kan nytte Noget, at vi forsøge at kappes med en af de store Nationer, der have Armeer, af hvilke et enkelt Korps er ligesaa stort som hele vor Armee; det nytter ikke Noget, det vil i Virkeligheden kun føre til Landets Ruin. Jeg kan ikke se bedre, end at den ærede Krigsminister, ja begge de ærede Forsvarsministre paa det Forslag, her ligger for, meget betydelig oversfride i deres Forlangender Grændserne for det, som et lille Folk er i Stand til at kunne ofre paa sit Forsvarsvæsen. Jeg kan ikke se bedre, og jeg skal nærmere — meget kort dog — søge at begrunde det. Jeg vilde forresten ikke være utilbøielig til, naar man først overhovedet var klar over, hvor meget vi kunne magte at give til Forsvarsvæsenet uden at gaa saa stærkt tilbage i andre Henseender, at det ikke vilde være forvarligt for et lille Folk, da i det Væsentlige at lade Sagkundskaben raade. Jeg erkjender, at det ikke er let for de enkelte Medlemmer her at danne sig en bestemt Mening om, hvilke af de enkelte Poster der ere mere eller mindre fornødne. Men var man først enigt om den aarlige Sum, man kunde anvende til Forsvarsvæsenet, saa kunde man indeifor de bestaaende Love netop tage afgjørende Hensyn til Sagkundskaben. Jeg har forsøgt at gjøre mig klart, hvor meget der i Aar er forlangt af de ærede Forsvarsministre. Naar jeg siger forlangt i Aar, saa mener jeg samtlige de Forslag, der ere fremlagte. Jeg veed meget vel, at alle disse Udgifter ikke ere forlangt afholdte i Aar, men at nogle først skulle afholdes efterhaanden i de følgende Aar, men tilsidst ville de i Alt opsluge en Kapital, som jeg temmelig nøie kan sige er af følgende Størrelse: Paa Krigsministeriet vil der i Alt medgaa en Kapital af 68,950,000 Kr., efter de Forslag, den ærede Minister har forelagt. Jeg er kommen til det Beløb ved at kapitalisere de aarlig tilbagevendende Udgifter, som man i Aar har